

**DIUMENGE SEGON
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Parleu, Senyor, que el vostre servent vos escolta

Lectura del primer llibre de Samuel

3, 1a.3b-10.19

En aquell temps,

Samuel, que encara era un xiquet,
dormia en el santuari del Senyor,
on es trobava l'arca de Déu.

El Senyor el cridà,
i Samuel respongué:

— «Ací em teniu.»

Corregué cap a Elí i li digué:

— «He sentit que em cridàveu. Ací em teniu.»

Elí replicà:

— «No t'he cridat. Ves-te'n a dormir.»

I el xiquet se n'anà a dormir.

El Senyor el tornà a cridar,
i Samuel s'alçà, anà on Elí dormia i li digué:

— «He sentit que em cridàveu. Ací em teniu.»

Elí replicà:

— «Fill meu, no t'he cridat. Torna-te'n a dormir.»

Samuel encara no sabia reconéixer el Senyor,

la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel,
i ell s'alçà, anà on Elí dormia i li digué:

— «He sentit que em cridàveu. Ací em teniu.»

Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el xiquet,

i digué a Samuel:

— «Ves a dormir i, si et torna a cridar, li dius:

Parleu, Senyor, que el vostre servent vos escolta.»

El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades:

— «Samuel, Samuel.»

Ell li respongué:

— «Parleu, que el vostre servent vos escolta.»

Samuel es va fer major.

El Senyor l'afavoria sempre
i no deixà de complir mai cap de les seues profecies.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

40 (39), 2 i 4ab.7.8-9.10 (R.: 8a i 9a)

R. Ací em teniu: Déu meu,
vull fer la vostra voluntat.

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi,
ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu.

R. Ací em teniu: Déu meu,
vull fer la vostra voluntat.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis,
i m'heu parlat a l'orella:
no exigiu l'holocaust ni l'expiació.

R. Ací em teniu: Déu meu,
vull fer la vostra voluntat.

Per això vos dic: «Ací em teniu:
com està escrit de mi en el llibre,
Déu meu, vull fer la vostra voluntat,
garde la vostra llei en el fons del cor.»

R. Ací em teniu: Déu meu,
vull fer la vostra voluntat.

Anuncie amb goig la salvació
davant del poble en dia de gran festa.
No puc deixar d'anunciar-la;
ho sabeu bé, Senyor.

R. Ací em teniu: Déu meu,
vull fer la vostra voluntat.

LECTURA SEGONA

Els vostres cossos són membres de Crist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 6, 13c-15a.17-20

Germans:

El cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor,
i el Senyor, per al cos.
I Déu, que ressuscità el Senyor,
també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.
¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist?

El qui s'unix al Senyor forma amb ell un sol esperit.
Fugiu de la fornicació.
Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos,
però el fornicador pecca contra el seu propi cos.
¿No sabeu que el vostre cos
és temple de l'Esperit Sant, que heu rebut de Déu
i que residix en vosaltres?
I no sou vostres,
ja que Déu vos ha adquirit a un preu molt alt.
Per tant, glorifiqueu-lo en el vostre cos.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Veren on s'allotjava Jesús i es quedaren amb ell

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

1, 35-42

En aquell temps,

Joan estava amb dos dels seus deixebles
i, fixant-se en Jesús que passava, digué:
— «Mireu l'anyell de Déu.»

Els dos deixebles el sentiren parlar així i van seguir Jesús.
Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà:

— «¿Què voleu?»

Els li digueren:

— «Rabí», que vol dir 'mestre', «¿on viviu?»

Jesús els respon:

— «Veniu i ho veureu.»

Els hi anaren, veren on vivia
i es quedaren amb ell aquell dia.
Eren vora les quatre de la vesprada.

Andreu, germà de Simó Pere, era un dels dos
que havien sentit el que deia Joan
i havien seguit Jesús.

El primer, que Andreu trobà, va ser el seu germà Simó,
i li digué:

— «Hem trobat el Messies», que vol dir 'Crist' (o l'«Ungit»)
I el dugué a Jesús.

Jesús el mirà fixament i li digué:

— «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quèfes,
que vol dir 'Pere'.»

Paraula de Déu.